

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Hamburg — Wykładnia art. 8 i 9 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) oraz ogólnych zasad prawa wspólnotowego — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek przy zatrudnieniu — Przepisy krajowe przewidujące dla złożenia odwołania w celu uzyskania odszkodowania lub zadośćuczynienia termin dwóch miesięcy od momentu otrzymania odmowy albo od momentu powzięcia wiadomości o dyskryminacji

Sentencja

1) Wykładnia prawa pierwotnego Unii i art. 9 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy powinna być dokonywana w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu procesowego, zgodnie z którym ofiara dyskryminacji przy zatrudnieniu ze względu na wiek powinna — w celu uzyskania naprawienia szkody majątkowej oraz niemajątkowej — skierować do podmiotu, który dopuścił się tej dyskryminacji, odwołanie w terminie dwóch miesięcy, z zastrzeżeniem:

— po pierwsze, że termin ten nie jest mniej korzystny niż termin dotyczący podobnych środków istniejących w prawie krajowym w dziedzinie prawa pracy,

— po drugie, że ustalenie momentu rozpoczęcia biegu tego terminu nie czyni wykonywania praw przyznanych przez dyrektywę niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym.

Do sądu krajowego należy zbadanie, czy obydwa te warunki są spełnione.

2) Wykładnia art. 8 dyrektywy 2000/78 powinna być dokonywana w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu procesowego przyjętego w celu wdrożenia dyrektywy, którego skutkiem jest zmiana wcześniejszych uregulowań określających termin na zażądanie odszkodowania lub zadośćuczynienia w przypadku dyskryminacji ze względu na płeć.

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Afton Chemical Limited przeciwko Secretary of State for Transport

(Sprawa C-343/09) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ważność — Dyrektywa 2009/30/WE — Artykuł 1 ust. 8 — Dyrektywa 98/70/WE — Artykuł 8a — Zanieczyszczenie powietrza — Paliwa — Stosowanie dodatków metalicznych w paliwach — Wartość graniczna trikarbonylnku (metylocyklopentadieno)manganowego (MMT) — Oznakowanie — Ocena wpływu — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada ostrożności — Proporcjonalność — Równość traktowania — Pewność prawa — Dopuszczalność)

(2010/C 234/20)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Transport

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 140, s. 88) — Ważność obowiązku oznakowania paliw zawierających dodatki metaliczne, w zakresie w jakim dotyczy ustalenia dopuszczalnej zawartości trikarbonylnku (metylocyklopentadieno)manganowego (MMT) — Oczywisty błąd w ocenie — Naruszenie zasad proporcjonalności, równego traktowania i pewności prawa

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność art. 1 ust. 8 dyrektywy 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania

emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG, w zakresie w jakim wprowadza on nowy art. 8a ust. 2 i 4–6 do dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-363/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/414/EWG — Środki ochrony roślin — Wniosek o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu — Ochrona danych)

(2010/C 234/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Parpala i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. López-Medel Bascones, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 13 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1) — Dane zawarte we wniosku — Korzystanie z danych i ich ochrona — Poufność

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy art. 38 ley 43/2002 de sanidad vegetal [ustawy o zdrowiu roślin] z dnia 20 listopada 2003 r. Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko E, F

(Sprawa C-550/09) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuły 2 i 3 — Wpis organizacji na listę osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przekazanie na rzecz organizacji przez jej członków funduszy pochodzących ze zbiórki datków i sprzedaży publikacji)

(2010/C 234/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

E, F

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70) — Zakwestionowanie przed sądem krajowym ważności decyzji Rady w sprawie wpisu organizacji na listę przewidzianą w art. 2 ust. 3 ww. rozporządzenia, która to decyzja nie została zaskarżona przez daną organizację — Zakres stosowania przepisów rozporządzenia, które przewidują zakaz udostępnienia zasobów gospodarczych organizacji wpisanej na wspomnianą listę — Przekazanie zasobów gospodarczych w ramach organizacji przez osoby do niej należące

Sentencja

- 1) Wpis Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) na listę przewidzianą w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu jest nieważny, a zatem nie może przyczynić się do uzasadnienia skazania w trybie karnym związanego z zarzucanym naruszeniem tego rozporządzenia w odniesieniu do okresu poprzedzającego dzień 29 czerwca 2007 r.